

РЕШЕНИЕ

№ 2712

гр. София, 20.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Къосева
Ева Пелова**

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **2599** по описа за **2022** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от ИП „И. М.“, ЕИК:[ЕИК] АД срещу Решение № 602 от 20.02.2022 г., постановено по НАХД № 11429 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 106-и състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № Р-10-594/19.07.2021 г., издадено от М. Ф., в качеството си на заместник-председател на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на основание чл. 290, ал. 9, т. 1 във вр. с ал. 1, т. 3 от Закона за пазарите на финансови инструменти /ЗПФИ, обн. в ДВ 15 от 16.02.2018 г., в сила от същата дата/ на акционерното дружество са наложени шест отделни „имуществени санкции“, всяка в размер на 1 000,00 /хиляда/ лева, за неизпълнени правни задължения по чл. 20, § 1 от

Регламент (ЕС) № 600/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (OJ L 173, 12.6.2014, р. 84) във вр. с чл. 12, § 1 във вр. с чл. 14, § 2, б. „а“ /относно сделка № 190462/ и „б“ /относно сделки №№ 185906, 189327, 189679, 189674 и 189681/ от Делегиран регламент (ЕС) 2017/587 на Комисията от 14 юли 2016 година за допълване на Регламент (ЕС) № 600/2014 на Европейския парламент и на Съвета относно пазарите на финансови инструменти по отношение на регулаторните технически стандарти за изискванията за прозрачност към местата на търговия и инвестиционните посредници по отношение на акциите, депозитарните разписки, борсово търгуваните фондове, сертификатите и другите подобни финансови инструменти, както и за задълженията за изпълнение на сделките при някои търгувани на място на търговия акции или от страна на систематичен участник (OJ L 87, 31.3.2017, р. 387-410).

В жалбата като касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 НПК се сочат допуснати от първоинстанционния съд нарушения на материалния и процесуален закон и явна несправедливост на наложеното наказание. Твърди се, че първоинстанционният съд е следвало да приложи разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, като не се обсъдени смекчаващите вината обстоятелства. Касаторът счита, че наложените наказания са явно несправедливи. Моли за отмяна на оспорваното решение и потвърденото с него НП. В условията на евентуалност моли делото да бъде върнато за разглеждане от друг състав на районния съд.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се представлява. Представена е молба за даване ход на делото.

Ответникът – КФН се представлява от юрк. Г., която счита решението на районния съд за правилно и моли същото да бъде оставено в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение и представя писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура - прокурор М. счита касационната жалба за неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63,

ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество се явява неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу подлежащо на обжалване наказателно постановление.

Районният съд е изяснил фактическата обстановка, позовавайки се на събраните в хода на съдебното следствие гласни и писмени доказателства, която фактическа обстановка настоящата инстанция споделя изцяло, поради което не намира за необходимо да я преповтаря.

Решението е правилно.

Настоящата касационна инстанция изцяло споделя правните изводи на въззивния съд. В съответствие със събраните по делото доказателства са изводите на районния съд, че извършеното деяние е правилно квалифицирано като нарушение на разпоредбата на чл.20, параграф 1 от Регламент 600/2014 - [фирма] не е оповестил своевременно, чрез ОМП обема, цената и часа на сключване (включително данните по таблици 2, 3 и 4 от приложение I на Делегиран регламент (ЕС) № 2017/587) на сключените извън мястото на търговия ОТС сделки № 190462 от 04.08.2020 г., 185906 от 08.06.2020 г., 189327 от 22.07.2020 г., 189679 от 28.07.2020 г., 189674 от 28.07.2020 г. и 189681 от 28.07.2020 г.

АНО правилно е приложил санкционната разпоредба на чл. 290, ал. 9, т. 1 във вр. с ал. 1, т. 3 ЗПФИ, която изрично препраща към чл. 20, § 1 от Регламент (ЕС) № 600/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година. Налице е пълно съответствие между словесното описание на релевантната фактическа обстановка в акта, очертана чрез изискуемата се конкретика, нейното последователно възпроизвеждане в атакуваното наказателно постановление и възприетата цифрова квалификация.

След като нарушенията са доказани по несъмнен начин и участието на нарушителя в тях, то законосъобразно е ангажирана административно-наказателната отговорност на касатора и са наложени санкции в предвидения от закона минимум. Така определените санкции са справедливи и съответни и ще допринесат за постигане целите на наказанието, визирани в чл.12 от ЗАНН.

Правилен е и изводът на СРС, че нарушенията не представляват маловажен случай, тъй като на допуснатите нарушения по никакъв начин не се отличават от други, типични нарушения от същия вид. Що се отнася до обстоятелството, че няма данни за предходни нарушения, то това е отчетено от законодателя при определяне размера на санкцията, която е значително по-висока за случаите на повторност и това само по себе си, както и липсата на жалби от клиенти не може да е основание за определяне на случая като маловажен. Напълно неоснователно е позоваването на процесуалния представител на касатора на липсата на настъпили вредни последици от нарушението. Нарушението е формално и за съставомерността му не се изисква настъпването на вредоносен резултат.

Въз основа на обективен, цялостен и съвкупен анализ на доказателствата съдът е формирал обосновани правни изводи, като е приел за осъществен състава на административното нарушение, за което е наложено административното наказание, и правилно е приложил материалния закон.

В рамките на дължимата по силата на чл. 218 АПК проверка настоящата съдебна инстанция не констатира наличието на визираните в чл. 348, ал. 1 НПК касационни основания, поради което решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, във вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 37 от ЗПП, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

Воден от горното, Административен съд София- град, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 602 от 20.02.2022 г., постановено по НАХД № 11429 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 106-и състав.

ОСЪЖДА ИП [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на Комисията за финансов надзор сумата от 80 лв. /осемдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.